

ŠŮTEK

Uvnitř najdete:

Novoroční předsevzetí
Tři králové
Besedy
Vánoční projekt
Technický kroužek
Stavebnice Amavet

Vánoční koncert
Předvánoční prozpěvování
Úspěchy v soutěžích
Literární stránky
Leden v MŠ
Exkurze do Technecia

NOVOROČNÍ PŘEDSEVZETÍ

Každý rok je to stejné. Počátkem nového přichází čerstvá, svěží energie a s ní také odhodlání něco ve svém životě změnit. Dáváme si nejrůznější novoroční předsevzetí a minimálně ještě pár dnů či týdnů poté stále věříme, že tentokrát to už určitě vyjde...

Novoroční předsevzetí jsou jakýmsi tradičním lednovým folklorem, který však většinou celkem rychle odezní. I podle odborníků je šance na dodržení novoročních předsevzetí mizivá a potenciál jejich naplnění zanedbatelný. Proč tomu tak je?

Jednou z hlavních příčin jejich (našeho) neúspěchu je fakt, že reálně nejde ani tak o naše vnitřní rozhodnutí a přesvědčení, ale o jakousi všeobecnou mantru. Dáváme si novoroční předsevzetí, *protože se to hodí*. Nový rok jako by sám vybízel k aktivitě tohoto typu. Jenomže takové rozhodnutí jen málokdy vychází skutečně zevnitř nás samotných. A to je právě ten důvod, proč se nám - většinou - nepodaří je skutečně naplnit.

Zvyk dávat si předsevzetí do nového roku se nejspíš traduje od dob Římské říše. Tehdy byl údajně spojený s uctíváním tzv. boha dvou tváří Januse. Už tenkrát si lidé dávali dary a přání při příležitosti vstupu do nového roku. Nespornou výhodou je, že nový rok lze začít s čistým štítem. Mnoho lidí potřebuje ke svému rozhodnutí a odhodlání nějaký rozhodující okamžik.

Nový rok je pro tyto osoby ten nejlepší čas, kdy můžou začít.

Předsevzetí je mnoho, vždyť každý z nás jich jistě pár vymyslí.

Hlavním krokem je ale odbourat nerealistické cíle a uvědomit si, že i rozhodnutí vydat se po nové cestě může být cílem. Místo urputné touhy dosáhnout výsledků v co nejkratším možném čase se upněte na malé pokroky, které vás utvrdí v tom, že jste se vydali správným směrem. Jak novoroční předsevzetí dodržet? Zde máte jednoduché zásady:

1. Buďte konkrétní
2. Nastavte si reálné cíle
3. Podělte se s ostatními

Je spousta předsevzetí, která vás určitě napadnou anebo která je mnohem snadnější dodržet.

Abychom vám dodali inspiraci, pár předsevzetí přinášíme:

1. *Najdu si nového koníčka, ať už je to sport nebo nějaká jiná zájmová činnost*
2. *Budu chodit méně často na sociální sítě*
3. *Budu jíst zdravěji*
4. *Budu se více hýbat*
5. *Budu víc chodit na procházky*
6. *Nebudu tak často vysedávat u televize (tabletu)*
7. *Zapojím se víc do domácích prací*
8. *Budu milejší k lidem*
9. *Budu ohleduplnější k přírodě*
10. *Každý týden se naučím něco nového*

A jaké předsevzetí si dáme v naší redakci? Budeme se i nadále snažit pro Vás tvořit časopis tak, aby Vás bavil.

Michaela Kynclová, Tomáš Schejbal

TŘI KRÁLOVÉ

Mudrci z Východu, tradičně nepřesně označovaní jako Tři králové, jsou postavy z Matoušova evangelia, které navštívily Ježíše krátce po jeho narození v Betlémě a přinesly mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.

Tradice, že byli tři, že to byli králové a jejich jména – Kašpar, Melichar a Baltazar, vznikla až později, v Novém zákoně se tyto údaje nevyskytují.

V západní liturgické tradici je svátek Tří králů ztotožněn se slavností Zjevení Páně a církev jej na Západě i Východě slaví 6. ledna.

Tři králové přinesli Ježíškovi tři dary. Údajně Melichar daroval zlato, které patří k symbolům bohatství a moci. Baltazar přivezl do Betléma kadidlo, které se užívá při duchovních obřadech dodnes. Kašpar donesl Ježíši myrhu, jejíž výrazné aroma pomáhalo překrývat zápach při pohřbech a byla základní složkou při balzamování těl. Nutno podotknout, že tehdy byla hodnota myrhy a kadidla zhruba stejně vysoká jako zlata. Zlato, kadidlo a myrha tedy patřily ve své době k tomu nejvzácnějšímu na světě.

[Mírně] My tři králové

1. My tři krá-lo- vé jde-me k vám štěstí zdra-ví vín- šu - jem vám.
(pře-je - me) vám.

2. Štěstí, zdraví, dlouhá léta.
my jsme k vám přišli z daleka.

3. Z daleka je cesta naše,
do Betléma mysl naše.

4. Co ty černej stojíš vzadu,
vystřkujes na nás bradu.

5. A já černej vystupuju
a Nový rok vám vlnšuju.

6. A my taky vystupujem
a Nový rok vám vlnšujem.

i-creative.cz

Ve střední Evropě je se svátkem Tří králů asi nejvíce zažitě žehnání domů a chlévů, při němž se na dveře svčenu křídou píše písmena C † M † B, u nás obvykle K † M † B. Nejsou to ale počáteční písmena jmen Kašpar, Melichar a Baltazar, jak se lidově traduje, ale zkratka latinského

ho *Christus mansionem benedicat* – Bůh žehnej tomuto domu. Tři křížky za písmeny nejsou znaménky plus, ale symbolizují Nejsvětější Trojici pro ně – Otce, Syna a Ducha Svátého. Tříkrálové křížky jako formule požehnání měly moc ochránit hospodářství proti zlým kouzlům, neštěstím a pohromám.

Den před Zjevením Páně i na Tři krále se v chrámech a kostelech světi tříkrálová voda, křída, kadidlo, sůl a zlaté předměty.

- Svčenu (nebo taky požehnanou či posvěcenou) vodou se lidé kropili před spaním nebo když odcházeli z domu.
- V předvečer svátku i na Tři krále vykropili celé stavení včetně hospodářských budov, aby v nich nehořelo a nedržely se v nich myši a další havěť.
- Nezapomínalo se ani na pole, zahradu a obilí připravené k setí. Svčenu vodou se kropily stromy, aby daly bohatou úrodu, a včelí úly, aby byl dostatek medu.
- Své místo měla i v lidovém léčitelství, protože se věřilo, že vyžene z těla zlé síly a nemoci.

Traduje se, že trvá sedm let, než se tříkrálová svčená voda zkaží.

Na Tři krále dodnes můžete potkat koledníky. Dříve se za ně převlékaly chudé děti, které se snažily vykoledovat co nejvíc jídla. Když vešli do domu, zpívali: „*My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví přejeme vám. Štěstí, zdraví, dlouhá léta, my jsme k vám přišli z daleka...*“

Na tříkrálovou koledu také chodili kantoři se svými žáky a někde kněz s ministranty i s kostelníkem.

Modlili se, zpívali, vykuřovali domy kadidlem, kropili svčenu vodou a na dveře nebo trám psali ochranný nápis K † M † B spolu s letopočtem.

Samuel Urban, Simona Marková

BESEDY

Ve čtvrtek 16. prosince navštívil žáky 8. tříd katolický farář p. Vladimír Novák, aby s nimi pobesedoval o významu a poselství Vánoc.

Nejprve jsme společně hledali slova, která máme s Vánoci spojená - rodina, klid, návštěvy, sníh, kapr, cukroví, koledy, mše...

Nakonec jsme se shodli na tom, že pro křesťany je hlavním poselstvím Vánoc narození Ježíše. Beseda byla doplněná dalšími materiály - prac. listem, mapou, ale také ukázkami z filmů s danou tematikou.

Panu faráři děkujeme za zajímavou besedu a za příjemně strávenou společnou hodinu.

žáci 8. A, B

B

E

S

V 9. třídě nás v hodině výchovy k občanství navštívil pan farář Českobratrské církve evangelické L. Klíma.

Připravil si pro nás povídky o Vánocích. Společně jsme si připomněli vánoční příběh a smysl křesťanských Vánoc. Při besedě jsme se také dotkli otázky víry a rodinné tradice.

Mgr. Lenka Tomášková

E

D

Y

VÁNOČNÍ PROJEKT

Po covidové přestávce jsme v pondělí 20. prosince mohli opět uskutečnit vánoční projekt.

Žáci 5. třídy si připravili pro své mladší spolužáky různé vánoční výrobky, přání a prezentace.

Celé pondělní dopoledne se na jednotlivých stanovištích tvořilo, vyrábělo i sportovalo (hod míčkem do vánoční hvězdy).

Děti se také dozvěděly, jak se slaví Vánoce v některých cizích zemích.

Domů si odnesly nejen hezké výrobky - andělíčka, vánoční ozdoby, přání, svícen, skřítko, stromeček, ale také předvánoční náladu.

I když jsme do poslední chvíle nevěděli, zda se z důvodu covidových opatření projekt uskuteční, nakonec všechno dobře dopadlo.

P

R

O

J

E

K

T

KROUŽEK TECHNICKÝCH DOVEDNOSTÍ

V kroužku technických dovedností měli ke konci kalendářního roku hned několik důvodů k radosti. Proč, to si přečtete v následujících článcích:

V pátek 26. listopadu jsme na společné schůzce kroužku technických dovedností a robotického kroužku měli vzácnou návštěvu.

Přišli za námi pan starosta města Proseč Ing. Jan Macháček, pan místostarosta Miloslav Hurych a členové rady města, aby členům robotického kroužku předali krásný dar – dálkově ovládaný model kloubového dampru Volvo (lze ovládat z mobilu nebo tabletu). Jedná se o osobní dar členů rady města.

Za krásný dar velmi děkujeme, protože bez sponzorské pomoci bychom jenom těžko mohli rozvíjet naši činnost a technické dovednosti dětí.

PODĚKOVÁNÍ

Další nadmíru milá návštěva se uskutečnila v pátek 10. prosince na pravidelné schůzce kroužku. Navštívila nás paní Magda Vašíková a jménem společnosti PP-GROUP s.r.o. Proseč předala dětem krásný vánoční dárek ze stavebnic Lego Technic – funkční model odtahového vozu a stavebnici terénní buginy s dálkovým ovládním. Společnost PP-GROUP je naším stálým sponzorem a s kroužkem technických dovedností spolupracuje již několik let. Za tuto spolupráci jsme nesmírně vděční a děkujeme za krásné dárky. Přál bych všem, aby viděli oči dětí při jejich předávání.

Mgr. Pavel Stodola

ROBOTICKÉ STAVEBNICE KLUBU AMAVET

V pátek 14. ledna 2022 nás poctil svou návštěvou pan Ing. Stanislav Medřický CSc. Jako předseda Klubu AMAVET (Asociace pro mládež, vědu a techniku) a dlouholetý organizátor Festivalu vědy a techniky Pardubice (FVTP) je dobře znám mnohým našim pedagogům, ale i žákům, kteří se každoročně do tohoto festivalu velice úspěšně zapojují.

Našemu Klubu AMAVET, který zde dlouhá léta působí pod vedením pana učitele Mgr. Pavla Stodoly, dovezl pan Medřický nové robotické stavebnice a k nim různá další rozšíření a doplňky.

Tyto stavebnice mohou kromě žáků navštěvujících technické kroužky

využívat také naše Kluby Koumáků nebo mohou být vhodným zpestřením v hodinách fyziky či informatiky.

Věřím, že dárek udělal radost nejen nám, ale budou ji mít hlavně naši žáci, až budou mít možnost vyzkoušet si všechny tyto nové „hračky“.

Velké poděkování patří panu Medřickému za jeho neutuchající snahu o podporu rozvoje vědy a techniky již na základních školách i Pardubickému kraji, který projekt finančně podpořil.

A samozřejmě by to nešlo bez zapálených pedagogů, kteří věnují svůj čas a energii našim dětem. Díky za to!

Á propós... Kromě stavebnic nám pan Medřický dovezl také postery, na kterých se brzy začnou rýsovat další projekty na letošní FVTP. Určitě o nich ještě uslyšíte J

Mgr. Romana Pešková

A

M

A

V

E

T

ZPĚVY VÁNOČNÍ

Jak jistě víte, vánoční koncerty mají v naší škole skutečně dlouhou tradici, která byla narušena až v loňském roce z důvodu karantény.

V letošním roce jsme pilně nacvičovali i přes karantény a nemoci.

Bohužel vzhledem k situaci ani letos nemohl koncert proběhnout tak, jak jsme bývali zvyklí – v krásně nazdobené sokolovně, plné diváků.

Tuto předvánoční atmosféru je těžké nahradit dálkovým přenosem, ale snažili jsme se alespoň trochu svým posluchačům zpříjemnit adventní dny.

Proto se všechny naše pěvecké i taneční soubory sešly, aby to, co si celý podzim připravovaly, pro Vás nahrály.

Musíme si přiznat, jak moc nám chybí to, co jsme pokládali za běžné a samozřejmé, ale myslíme si, že jsme záznamem koncertu udělali všem našim příznivcům radost.

Lucie Zvolánková, Matyáš Tobiáš

PŘEDVÁNOČNÍ PROZPĚVOVÁNÍ

Poslední školní den před vánočními prázdninami jsme si zpříjemnili zpíváním u stromečku na hale 2. stupně. Za klavírního doprovodu paní učitelky Mgr. Lenky Tomáškové jsme si s chutí zazpívali vánoční písničky a koledy. Mohli se připojit jak žáci 2. stupně, tak učitelé a další zaměstnanci školy.

Společně se nám podařilo vytvořit příjemnou předvánoční atmosféru a naladit se tak na nadcházející vánoční svátky.

SOUTĚŽILI JSME

Je Vám určitě známo, že se naše škola opakovaně zapojuje do nejrůznějších soutěží a také často v nich sklízí úspěchy. Přinášíme Vám ty nejčerstvější:

Velký úspěch slavily Simča Marková a Lucka Zvolánková ze 6. A, které se zúčastnily mezinárodní soutěže Dunajský umělec 2021.

Se svojí myšlenkovou mapou o Prosečském potoce získaly 1. místo a postoupily do mezinárodního kola. Děvčata obdržely hodnotné ceny a moc jim blahopřejeme!

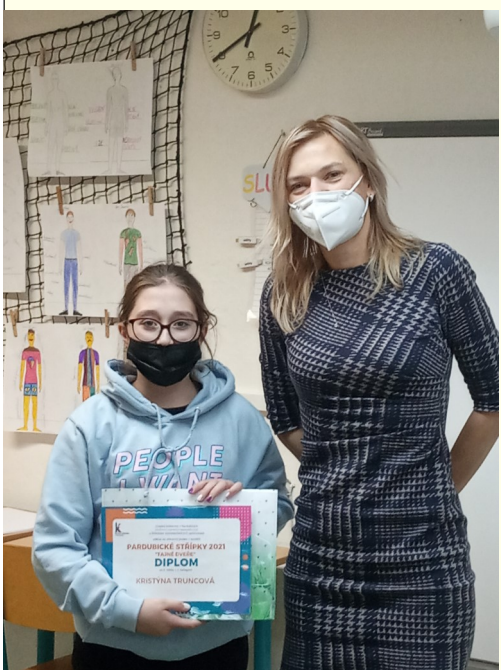
Ještě v loňském školním roce proběhla literární soutěž Pohádky, kterou pořádal Orel.

Z epidemiologických důvodů se nemohlo uskutečnit předávání, a tak nám pořadatelé poslali ceny do školy. V hodině českého jazyka byl předán diplom a cena za 3. místo Kláře Novákové a za 2. místo Anně Kovářové.

Děvčatům gratulujeme.

I další soutěž - Pardubické střípky - měla svou literární i výtvarnou část pod názvem Tajné dveře. Podařilo se nám zabodovat v obou. V části literární uspěla Michaela Talacková, která se umístila na krásném 3. místě, ve výtvarné jsme měli hned 3 oceněné: Josef Sodomka 2. místo, Kristýna Truncová 3. místo, Adéla Třasáková čestné uznání.

Všem oceněným blahopřejeme a děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

S

O

U

T

Ě

Ž

E

KOUZELNÝ ŘETÍZEK

Anna Kovářová

Bylo, nebylo, v jedné krkonošské vesničce Poniklá žila, byla jedna krásná dívka Alžběta. Bohužel jí zemřela maminka. Na památku jí zanechala řetízek s krásnými skleněnými perličkami. Alžběta vzpomíná, že jí maminka říkala: “Nos ho ve dne i v noci, je něčím kouzelný.” Od té doby, co jí ho maminka připnula na krk, drželo se Alžbětky stále štěstí. Alžběta žila v malé chaloupce s babičkou a na živobytí si vydělávaly tkaním. Sněhově bílé plátno pravidelně nosila na trh do Jilemnice. Než se do města dostala, musela ujít značný kus cesty, která vedla i lesem.

Jednou ji po cestě přepadli loupežníci, a i když křičela o pomoc, pomoci se nedovolala. Protože loupežníky plátno nezajímalo, strhli ji z krku řetízek se skleněnými perličkami, protože nic jiného neměla, a utekli. Alžběta spadla a začala plakat. Najednou slyšela kroky. Kde se vzal, tu se vzal, po cestě ujížděl na koni nějaký mladík a uviděl Alžbětku plakat. Hned seskočil z koně a vyptával se, co se jí stalo, jak se jmenuje a kam jde. “Jmenuji se Alžběta. Šla jsem na trh, přepadli mě loupežníci a vzali mi perlový řetízek po mamince,” odpověděla dívka. Mladík se také představil: “Já jsem Jakub a vím, že v lese přepadají pocestné tři loupežníci a že už byli několikrát i lapeni a do královské hladomorny zavřeni, ale pokaždé se jim podařilo utéci.” Zeptal se ještě Alžbětky, jakým směrem utíkali, a navrhl, že by je mohli sledovat. Alžběta souhlasila. Nasedli oba na koně a jeli směrem, kde ji loupežníci zmizeli z očí. Za chvíli jim byli v patách, seděli totiž na mýtině a zkoumali řetízek s perličkami, který Alžbětce ukradli. Když uslyšeli klusot kopyt, lekli se a utekli, nestačili ani posbírat, co si odložili. Jakub seskočil z koně a uviděl na zemi ležet perličkový řetízek. Zvedl ho a podával ho Alžbětce, ta se radostí rozplakala a tiskla řetízek v ruce.

Jakub Alžbětce říká: “Když tě zavezu do města, stihneš ještě prodat nějaké plátno.” Alžběta souhlasila a za nedlouho byla na tržnici. Jakub jí pověděl, že pracuje na zámku, kam musí dovézt zboží, a aby na něho počkala, že ji pak doprovodí domů. Alžběta čekala a čekala, až k ní najednou přišel divný pán a řekl jí: “Ten perlový řetízek si nech, ale uvidíš!” Rychle jí do kapes strčil ukradené zboží a začal křičet: “Ukradla vaše zboží, zlodějka!” a v tu chvíli u ní byla stráž a odvedla ji do šatlavy.

Hned jak se to Jakub dozvěděl, běžel jí tam dát aspoň kousek chleba. Musel dávat pozor, aby ho stráž nepřistihla. Alžběta si potichu šeptala: “Ty můj kouzelný řetízku, pomoz mi, prosím.” Jakub se rozhodl jít za králem a vše mu objasnit. Když se ke králi dostal, začal vysvětlovat: “Pane králi, přicházím se zastat dívky, která byla neprávem odvedena strážníky do šatlavy. Alžbětka nic nevzala, přišel za ní jeden z loupežníků, kteří ji v lese okradli, a strčil jí do kapes vše, co nakradl, a pak ji lživě označil za zlodějku.” Král se zeptal: “A jakpak to všechno víš, Jakube?” Jakub řekl: “No, já jsem to všechno viděl a slyšel, když jsem se za Alžbětkou vracel, zrovna jsem na prchajícího loupežníka narazil.”

Král Jakubovi slíbil, že o tom bude přemýšlet. Druhý den král přikázal Alžbětku propustit. Ta vyhledala Jakuba, aby mu poděkovala. Ptala se ho, jak se mu může odvděčit a Jakub vyslovil přání: “Jediné, co si přeji, aby ses stala mou ženou a byla jsi mi stále nablízku.” Alžbětce se Jakub také líbil, a tak s radostí souhlasila. Zanedlouho byla svatba a Jakub se přestěhoval k Alžbětce do chaloupky, kde spolu hospodařili a vychovali pět dětí, kterým při dlouhých zimních večerech vyprávěli, jak se spolu seznámili.

KOUZELNÉ VÁNOCE

Klára Nováková

V jedné malé vesničce plné roubených chalup žila byla rodina, která byla velice chudá. Maminka a tatínek se starali o tři děti, z nichž nejstarší byla Maruška, která měla dva mladší sourozence Kubu a Toníka. Blížily se Vánoce a v tomto čase se odehrává náš příběh.

Jednoho zimního dne povídá maminka tatínkovi: “Tatínku, dojdí s Maruškou do lesa pro stromek, vždyť už Štědrý den pomalu klepe na dveře.” „Máš pravdu maminko.” A tak tatínek s Maruškou vyrazili do lesa, kde hledali do jejich malého skromného domečku ten pravý vánoční stromek. Maruška byla moc smutná, protože si už dlouho přála na sebe hezké šaty a pro své brášky hezké teplé oblečení a dřevěné meče, pro tatínka teplé zimní boty a pro maminku krásný kabát, aby jim už nebyla zima. Když ale přišli do lesa, začal hrozně moc foukat vítr a z nebe se sypal hustý sníh. Tatínek ani Maruška téměř neviděli na cestu, a tak se museli vrátit domů. Když přišli domů, ptala se maminka, kde mají stromek, ale oni domů žádný nepřinesli.

Druhého dne brzy ráno se Maruška teple oblékla a vyrazila do lesa sama. Chtěla své rodiče překvapit a přinést hezký stromeček. Šla nejdříve na místa, kde to dobře znala, ale žádný stromek se jí pořádně nelíbil. Najednou došla k velké skále a tam slyšela podivný zvuk. Rozhlížela se všude kolem sebe a také se trochu bála. Ta skála mohla být klidně Čertova. Když ale přišla blíž, uviděla pod skálou sedět malého skřítky, který měl na sobě zelený oblek a na hlavě zelený klobouk a strašně nařikal. Maruška k němu přišla blíž a zeptala se ho, co ho trápí a on jí na to odpověděl: „Už tři dny jsem neměl nic k jídlu, v břiše mi kručí, hladu ani nevidím a nohy už mě ani nenesou, ajajaj.” Maruška se k němu sklonila, pohládila ho po rameni a povídá mu, že snad nebude tak zle, a z kapsáře vytáhla velkou makovou buchtu, kterou si ráno vzala na cestu. Skřítek se zaradoval a na buchtu se vyloženě vrhnul. A že buchtu byla veliká a skřítek malý, krásně ho nasýtila. Poděkoval Marušce a zeptal se jí, co tady tak hluboko v lese sama dělá, že se nebojí. Maruška mu pověděla, že hledá stromeček, který by jim udělal na Vánoce radost. Skřítek se podivně usmál a vedl Marušku za ruku k jedné mýtině a tam jí rukou ukázal na stromek.

Když se Maruška na stromek podívala, ani se jí moc nelíbil, byl křivý a byly na něm šišky.

Ale dala na skřítku a stromek si odnesla domů. Ještě ten večer ho doma ozdobili jablíčky, oříšky a také tam s brášky dala pár perníčků. Stromček vypadal hned lépe. Marušce jen kazilo radost to, že věděla, že pod stromčkem nebudou žádné dárky. Byla z toho celého dne tak unavená, že večer usnula tvrdým spánkem.

Ráno, když se vzbudila, její bráškové už radostně pobíhali po chaloupce a těšili se na večer, jestli najdou pod stromčkem nějaké dárky. Ten den jim rychle utíkal, protože pobíhali po venku a také šli krmit zvířátka v lese. Když se večer vrátili i s rodiči na večeři a v chaloupce rozsvítili svíčky a lucernu, najednou spatřili něco úžasného. Pod stromčkem byly dárky pro každého z nich. Jen šišky už na stromě nebyly. Každá šiška se proměnila v dárek. Maruška našla pod stromčkem šaty, taánek boty, maminka kabát, kluci dřevěné meče a teplé oblečení. To bylo radosti. Maruška si hned vzpomněla na lesního skřítku, kterému pomohla. Vyšla ven z chaloupky a radostně zavolala. „Děkuji!“ Ale celé to tajemství si nechala pro sebe. Tak žili v radosti ve své dřevěné chaloupce až do smrti.

TAJNÉ DVEŘE Z MINULOSTI

Michaela Talacková

Na kopci uprostřed lesa stál veliký tmavý dům. Nikdo v něm už spoustu let nežil, vše bylo staré a opuštěné.

Jednoho večera se spustila obrovská bouřka. Jedna mladá dívka se nacházela právě venku, v blízkosti tohoto domu, a tak se do něho musela jít schovat, protože venku to bylo nebezpečné.

Všechno tu bylo staré a strašidelné. Na zdech visely obrazy a na nich byli namalováni lidé, kteří vypadali jako z jiného století a působili velmi vyděšeně.

Dívku ale zaujaly dveře na druhém konci chodby. Byly tmavě hnědé a se zdobeným okrajem. Vydala se k nim, ale čím blíž byla, vypadalo to, jako by celý dům najednou zestárl o několik let.

Stará lavice, která byla u zdi, se rozpadla a barva se z ní oloupala. Zeď popraskala, všechnen nábytek a poličky byly pokryté vrstvou prachu.

Tmavé dveře ale byly pořád stejné, vypadaly, jako kdyby je tam dali právě dnes.

Dívka vzala pomalu za kliku a velké dveře otevřela.

Za nimi byla bílá místnost s leštěným nábytkem, skoro ani nevypadala, že by k domu patřila. Dívka pomalu překročila práh a vešla do místnosti. Rozhlédla se kolem sebe a prohlédla si jednotlivý nábytek. Vše bylo čisté a nové.

Najednou se z chodby ozvaly hlasy dětí a také jejich dupot. Do pokoje vběhly děti a začaly si hrát. Vůbec si nevšimly, že tam někdo je, jako kdyby dívku ani neviděly.

Prošla okolo nich a vyšla bílými dveřmi na chodbu, kde bylo vše také nové a krásně čisté.

Byla tu stejná lavice jako ta, co se ve starém domě rozpadla. Na zdech byly pověšené obrázky rodiny.

Než stačila dívka přijít blíž, děti se okolo ní zase prohnaly a utíkaly pryč.

Jejich tváře jí byly povědomé, jako kdyby je už někde viděla, ale ne v tomto věku, jen jí byly povědomé rysy ve tvářích. Otočila se zpět ke dveřím pokoje, chtěla se vrátit zpátky. Necítila se v tomto domě příjemně. Prošla zpátky do pokoje, ale na místě, kde stály velké dřevěné dveře, byla jen vysoká bílá skříň. Ať se dívala jakkoli pozorně, nikde ani náznak, že by tam takové dveře kdy byly. Rozeběhla se zpět na chodbu, jenže když proběhla dveřmi, ocitla se v té staré a špinavé chodbě.

Otočila se za sebe, jenže tam nebylo nic, ani ty velké dveře a ani ty bílé.

Vše tu vypadalo, jako když sem přišla poprvé, bylo to staré a špinavé, ale dveře chyběly. Opět si všimla na stěně těch obrazů, na kterých byli ti stejní lidé, vyděšení, vypadali, že je to už dlouho, co je tu někdo namaloval, prostě působili jako z jiné doby.

Dva z nich jí ale byli velmi povědomí, ty oči a tvar obličejů!

V tu chvíli si vybavila ty děti, které viděla, když prošla dveřmi. Vypadaly jako ti dva na obrazech, akorát na nich byli dospělí. Dívka chtěla zjistit, co tento dům skrývá a kde to vlastně byla, když prošla tajnými dveřmi.

Rozhlédla se a pomalu se vydala po schodech do horního patra. Schody byly už velmi rozvrzané a zábradlí už skoro rozpadlé. Hned naproti ní, na konci chodby, byly vyvrácené dveře, které vedly do pokoje. Opatrně je otevřela a to, co bylo za nimi, ji vyděsilo.

Byl to ten samý pokoj, ve kterém viděla ty děti, akorát nebyl krásný jako předtím a nábytek v něm taky byl jinak uspořádaný. Vše tu ale působilo, jako kdyby ho někdo opustil narychlo. Byl tu nepořádek a na stole ležely rozepsané papíry a pero, písmo na papíře se ale nedalo přečíst. Všimla si, že na stole ležela taky fotografie rodiny, byla už docela tmavá, ale bylo na ní pořád ještě vidět, že se všichni usmívají. Za nimi byly vidět velké dveře, které byly totožné s těmi, které viděla tam dole. V tu chvíli pochopila, že dveře jí měly ukázat, že i když to tak na první pohled nevypadá, může se za vším skrývat něco hezkého.

I když tenhle dům vypadal strašidelně, zanedbaně a opuštěně, měl hezkou minulost, **protože v něm žila šťastná rodina.** Dívka ale stejně pořád nemohla pochopit, co se tu stalo a proč je dům tak opuštěný, i když tu spousta osobních věcí zůstala.

S hlavou plnou myšlenek se pomalu vydala po schodech dolů. Když procházela okolo obrazů, všimla si, že výrazy těch lidí už nejsou vyděšené a smutné, ale vypadali spokojeně a šťastně. Vyšla ven, kde už svítilo slunce a nevypadalo to, že ještě před nějakou chvílí byla bouřka.

„Kam ale zmizely ty tajné dveře?“ řekla si dívka. A pak se pomalu vydala pryč...

LEDEN V MŠ VÁNOČNÍ NADÍLKA

Po vánočních prázdninách jsme se opět sešli 3. ledna a měli jsme co dohánět. Před Vánoci byla polovina dětí a zaměstnanců v karanténě, proto jsme se rozhodli, že vánoční nadílku odložíme až na leden, aby děti nebyly ošizeny o společný zážitek, na který se velmi těšily. Děti měly z nových dárečků velikou radost.

TŘÍKRÁLOVÝ PRŮVOD

Letos připadl svátek Tří králů na čtvrtek. Hned po svačině jsme se vydali na tradiční tříkrálový průvod z mateřské školy do kostela sv. Mikuláše. Cestou děti zpívaly koledu My tři králové a pobavily tak i kolemjdoucí. V kostele nás už čekal pan farář, který měl pro děti připravené vyprávění o cestě tří králů a přidal i několik zajímavostí o místním kostele. Dále si děti prohlédly betlém a společně si zazpívaly známé koledy.

SETKÁNÍ PŘEDŠKOLÁKŮ

V lednu také proběhlo další setkání předškoláků, tentokrát v Motýlkové třídě. Pro děti bylo opět připraveno dopoledne plné her a zábavných úkolů.

M

A

T

E

Ř

S

K

Á

PLAVÁNÍ

Dne 12. ledna zahájili předškoláci z Motýlkové a Včeličkové třídy plavecký kurz ve Skutči.

Na děti čeká celkem 10 lekcí a to každou středu.

První plavání se dětem moc líbilo a už teď se těší na příští.

Š

K

O

L

A

EXKURZE DO TECHNECIA

Dne 15. prosince se žáci 2. stupně, kteří jsou zapojení do projektů Festivalu vědy a techniky, a žáci IT kroužků zúčastnili exkurze do Technecia v Pardubicích, které se dlouhodobě věnuje technickému vzdělávání žáků.

Nejdříve nás provedl vedoucí Technecia, pan Prokop, po firmě JHV, která se zabývá vymýšlením a konstrukcí nových výrobních linek a výrobků dle přání zákazníka. Poté nás čekala online přednáška o snímkování. Následovalo rozdělení do skupin, kde se každý odebral k tomu svému.

Žáci z IT kroužku se věnovali robotice, děvčata zapojená do projektu Mikroplastů si zkoušela filtrovat a následně mikroskopovat různé vzorky vody.

Poslední skupina se věnovala projektu Snímkování a učila se pracovat se snímky z družic.

Přes komplikovanější dopravu kvůli vlakové výluce se exkurze velmi vydařila a vše proběhlo podle plánu.

Mgr. Andrea Boháčová, Bc. Markéta Binková, Samuel Mészáros, Martina Nováková

E

X

K

U

R

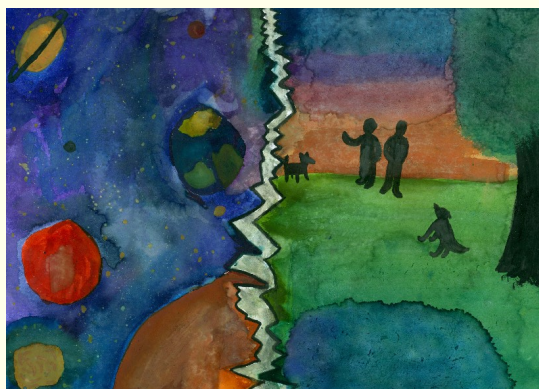
Z

E

NAŠE GALERIE

Tentokrát v naší galerii přinášíme výtvarné práce, které jsme zasílali do různých soutěží, např. Pardubické střípky, Živá a neživá příroda atd. Některé už byly vyhodnocené, jiné ještě na vyhodnocení čekají.

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Vzhledem k tomu, že jsme koncem ledna obdrželi výpisy vysvědčení, tak přinášíme pár vtípů o této „události“:

Ptá se otec na třídní schůzce: „Je to pravda, že náš syn mívá originální nápady?“ „Ano,“ přisvědčuje učitel, zejména v pravopisu!”

„Pane učiteli, píše se po R vždy tvrdé Y?“ „Ne. Například ve slově 'trouba' se po R píše O!“

Š

Mezi pubertáky: „Ty vado, to byl včera u nás šrumec, náš pes Gaston mi sežral vysvědčení!“ „A cos mu udělal?“ „Za odměnu řízky.“

Pepíček, celý bledý, přijde do lékárny: „Máte nějaké prášky proti bolesti?“ „A co tě bolí, chlapečku?“ „Ještě nic, ale tatínek si právě prohlíží moje vysvědčení!“

O

Povídá učitel žákovi při předávání vysvědčení: „Raději jsem ti dopsal na zadní stranu vysvědčení i telefon na Linku bezpečí.“

Otec k synovi: „Dokážeš si představit, kolik mně stojí tvoje studium?“
Syn: „Ano, a proto se snažím učit co nejméně!“

T

Student skládá zkoušky. Profesor se ptá: „Co nejvíc způsobuje pocení u člověka?“ „Vaše otázky,“ odpovídá student. "

Omylem spadne paní učitelka do pekla. Celá bezradná chodí, bloumá, až najde nenápadný koutek, kam se uchýlí, v klidu sedí a mlčky pozoruje celé dění. V tom přijde na kontrolu sám Lucifer. Když spatří paní učitelku, zděšeně se ptá: „Ženská, co vy tady děláte, vy patříte do nebe a tady je peklo!“ „To je peklo?“ diví se paní učitelka, „a já myslela, že je velká přestávka!“
redakce

E

K

**Obuv Santé
Proseč s.r.o.**

Tisk lednového čísla ŠOTKA finančně zajistila společnost
Obuv SANTÉ Proseč s.r.o.,

která se zabývá výrobou a prodejem zdravotní obuvi.
Firma SANTÉ nabízí dámskou, pánskou a dětskou obuv
v různých vzorech a barvách. Zdravotní pantofle, sandály i celoroční
boty se vyrábějí v Proseči.

Za tuto podporu společnosti Obuv SANTÉ Proseč velmi děkujeme.